Pro Malou Lenku

Jaromír Nohavica

	Ami D^7	
1.	Jak mi tak docházejí síly, 3.	Má malá Lenko, co teď děláš,
	G G/F [#] Emi	chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
	já pod jazykem cítím síru,	a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,
	Ami D ⁷ G	až umřem, říkej, žes' nás měla,
	víru, ztrácím víru a to mě míchá,	to pro tebe skládáme tyhle sloky,
	Ami D ⁷	na hrachu klečíme a hloupě brečíme a světu
	minomety reflektorů střílí,	dáváme kvinde.
	G G/F [#] Emi	
	jsem malým terčem na bitevním poli,	D.
	Ami D ⁷	$G \qquad D'$
	kdekdo mě skolí a to mě bolí, u srdce	píchá. ×xo
	A ' 57	
р.	Ami D ⁷	
Κ:	Rána jsou smutnější než večer,	
	G G/F# Emi z rozbitého nosu krev mi teče,	
	_	
	Ami D ⁷ G na čísle 56 109 nikdo to nebere,	
	Ami D^7	
	rána jsou smutnější než večer,	
	$G = G/F^{\#}$ Emi	
	na hrachu klečet, klečet, klečet,	
	Ami D^7 G	
	opustil mě můj děd Vševěd a zas je úte	rek
	Ami D^7 G G/F#	Emi
	Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy	
	Ami D ⁷	G^{T}
	dva pozounisti z vesnické kutálky pod c	
	Ami D ⁷ G Emi Ami D ⁷ G Ami D ⁷ G Emi Ami D ⁷ G	
	tú tú tú	
_		
2.	Jak říká kamarád Pepa:	
	"Co po mně chcete, slečno z první řady"	!
	Vaše vnady mě nebaví a trošku baví, sudička moje byla slepá,	
	když mi řekla to, co mi řekla,	
	píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že p	orý mě zdraví."

R: